

[Finansministeren.]

måtte danne baggrund for et forslag om en højere bevilling, foretages efter samråd med nationalbanken.

Tilbage står derfor meget logisk det ærede medlems spørgsmål om den situation, der måtte foreligge, såfremt finansministeriet — jeg vil nu hellere sige regeringen — og nationalbanken ikke har samme opfattelse med hensyn til pengepolitikken. Skulle dette ske, må det rigtige være, at sagen forelægges folketinget, som så må have den endelige afgørelse. I og for sig forekommer dette indlysende nok, idet det må være tinget, der såvel i dette som andre spørgsmål om den økonomiske politik har afgørelsen. Jeg finder det dog nyttigt at understrege det, fordi der i diskussionen om § 3 i nogle tilfælde har været en tendens til ud fra nationalbanklovens formålsparagraf at hævde, at nationalbanken selvstændigt kan fastlægge pengepolitikken her i landet. Som det også er blevet fremhævet i samordningsudvalgets betænkning fra 1956, er dette en alt for enkel og overfladisk betragtning, allerede fordi nationalbanken med de midler, der står til dens rådighed, på ingen måde kan sikre valutastabiliteten og pengeværdien. Statens økonomiske dispositioner udøver, hvad enten man nu kan lide det eller ej, en afgørende indflydelse på udviklingen, herunder også på penge- og kapitalmarkedet. En række af de væsentligste pengepolitiske afgørelser i de senere år vedrører da også først og fremmest statens udlåns- og låneoperationer. Jeg kan således minde om, at det ærede medlem som finansminister påbegyndte løbende salg af statsobligationer. Der var her om vel i noget tilfælde tale om betydningsfulde pengepolitiske dispositioner, som, så vidt jeg kan bedømme det, var langt mere afgørende end den nu foreslåede opkøbsbeføjelse.

Det ærede medlem kom under sin omtale af finanslovsforslaget ikke meget ind på en række af de problemer, som er nævnt af partiet venstre vedrørende besparelser på budgettet. Jeg går ud fra, at dette kan tages som udtryk for, at det ærede medlem måske ikke nærer helt så overdrevne forestillinger som partiet venstre om, hvad der kan opnås på dette område. Nu kunne det vel have været rimeligt, om man var kommet lidt ind på dette spørgsmål, al

den stund vi under åbningsdebatten havde en drøftelse om et beløb på 600 mill. kr. i forbindelse med tillægsbevillingsloven. Jeg kan minde om, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen nævnte et tal på 600 mill. kr. for bevillingen, der ville figurere på tillægsbevillingslovsforslaget for 1958-59. Jeg bad dengang om at få en liste eller en opgørelse over, hvordan man var nået til dette beløb. Jeg forstod senere på det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at der ikke var tale om fulde 600 mill. kr., men om noget under 500 mill. kr., og det har vist sig, at man er kommet ned på et samlet beløb af 487 mill. kr.

Jeg gik naturligvis og ventede på den nævnte opgørelse, og jeg kan takke for, at jeg for en god uges tid siden modtog den. Nu har jeg kigget lidt på de tal, den indeholder, og jeg har prøvet på at analysere de 487 mill. kr. Der er i dette beløb medtaget den garanti til landbrugets afsætningsråd, som der er søgt om. Jeg finder det dog ikke rimeligt at medtage disse 100 mill. kr., og jeg tror heller ikke, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil finde det rimeligt. Jeg ser også, at man har medtaget fordelingen af tipsmidler på ca. 7 mill. kr. Det er noget pudsigt noget at putte ind her. Ser vi bort fra disse beløb, er der bevillingsansøgninger på 380 mill. kr., men af disse 380 mill. kr. vedrører 233 mill. kr. udgifter, der først afholdes i 1959 eller senere år, altså aktstykker, hvor der søges om projekteringsbevilling, og hvor den egentlige anlægsudgift er omtalt i aktstykket, men hvor der ikke på nogen måde er tale om, at det er en udgift, der skal afholdes i år, derfor heller ikke om dens opførelse på tillægsbevillingsloven. Trækker man 233 mill. kr. fra 380 mill. kr., kommer man ned på 147 mill. kr. Der er et stykke fra 147 mill. kr. til 600 mill. kr.

Man kan i øvrigt komme længere ned endnu, hvis man har lyst, men det er vel ikke værd at hugge pindebrænde på dette alt for længe. Jeg kan blot nævne, at 27 mill. kr. vedrører udgifter, der afholdes over flere år, deraf dog en del i indeværende finansår. Tilbage bliver der 120 mill. kr. Heraf vedrører 49 mill. kr. bevillinger, der allerede i form af såkaldte rammebevillinger er optaget på finanslovsforslaget, og hvor der blot har været tale om at forelægge